

EL DESPERTAR DE LA PRIMAVERA

El passat dia 7 de març ens varem desplaçar cap a Barcelona una colla d'aficionats al teatre, així com també mestres de l'escola Fabra, per assistir a la representació de l'obra "El despertar de la primavera", de Frank Wedekind, dirigida per Josep Maria Flctats.

Si per a mi, particularment, anar a veure una obra teatral avalada pel prestigi d'aquest gran actor català, em produeix una gran satisfacció, aquesta vegada me'n feia més. I és que jo anava a veure també un bon amic i company del grup de teatre del Casal d'Alella. Si jo d'una manera especial anava a veure l'Alex Casanovas, aquest noi alegre i inquiet que ja de petit portava a dintre seu la inquietud d'arribar a ser un artista. I després de veure'l actuar, jo crec que ho ha aconseguit. I dic ho ha aconseguit perquè tant ell com els seus companys fan una veritable creació de l'obra. Una obra complicada, i amb una temàtica molt punyent. L'exquisidesa amb que es tracta l'obra, junt amb el magnífic muntatge, tan a nivell de decoració com de música, així com la llum, efectes especials, vestuari, maquillatge, etc. fan d'aquesta peça tan dramàtica un treball artístic absolutament reeixit.

Ara comprenc els quatre mesos d'assaig, en els quals s'ha donat lliçons de música, esport, declamació, expressió, etc. durant quatre hores dedicades a la preparació de l'obra, on el mestre Flctats ha dut a terme aquesta gran labor de fer d'aquests joves, quasi inexperts, uns professionals. M'agradaria des d'aquí fer esmert de la tasca que s'ha proposat aquest gran actor, de transmetre els seus coneixements, la seva professionalitat, a un grup de joves novells, donant-els-hi la formació adequada per a convertir-se en futurs grans actors catalans.

Gràcies Flctats!

Alex, et felicito de debò. Has tingut molta sort. Una sort que no tothom té a la vida, i que és la de poder exercir una professió que t'agrada. M'imagino que et deus trobar plenament feliç. T'ho mereixes. Allò que se'n diu tenir constància, en el teu cas és ben veritat. Tots els teus amics n'estem molt orgullosos. ¡Ànim i endavant sempre! Et desitjo de tot cor

molts èxits.

I ara voldria fer un petit comentari de l'obra. Una obra que a mi particularment m'ha fet pensar molt. En primer lloc, potser caldria situar-la en el seu context. El seu autor, Frank Wedekind, va néixer a Hannover el dia 24 de juliol de 1864, i la desavinença dels seus pares el va marcar profundament. No va tenir una adolescència fàcil, puix el seu pare volia que fes la carrera de dret, però a ell li tiraven més la medicina i el periodisme, i per això es va haver d'espavilar tot sol, sense l'ajut patern. Va viatjar molt, fent una vida totalment bohèmia, fins que el teatre el va atreure. Treballà durant sis mesos al circ Herzog, experiència molt important en la seva vida.

Pel contingut avantguardista de les seves obres, així com pel seu tarannà, no és ben acceptat. La censura l'acusa d'immoralisme. Va morir als 54 anys, havent esdevingut abans de la seva mort el portantveu de la joventut i el representant de la seva revolta. Aquesta és a grans trets, la biografia de l'autor.

Només així em puc imaginar un "despertar de la primavera" tan angoixant i dramàtic com el que ens presenta Wedekind. Un despertar que jo, si tingués el do de saber escriure, l'hauria fet tan diferent! És tan bonica la primavera que em sembla inimaginable que en unes determinades èpoques certes persones hagin viscut amb una repressió tan obsessiva, sobretot pel que fa al sexe, i que aquesta repressió pugui esdevenir un drama de tan fatals conseqüències. Es tan senzill dir les coses pel seu nom i amb naturalitat! Jo penso que aquesta és una obra que hauria de veure la gent adulta, per adonar-se de que les repressions, siguin les que siguin, no condueixen enlloc. L'adolescència és una època de la vida difícil, en la que es passa d'infant a adult i es perceben noves sensacions fins llavors mai viscudes. En aquesta època, la família, els mestres, els amics, juguen un paper importantíssim. Tots ells, amb la seva influència, poden determinar l'esdevenir de la persona, de l'adolescent.

"El despertar de la primavera", un despertar que el veig ple de flors, d'alegria de viure, ple d'il·lusions envers un futur esperançador. És així com hauria

És així com hauria d'ésser aquest despertar. Es molt desesperançador pensar que ha existit per algú aquell altre despertar tan angoixant. Però malgrat el dramatisme de l'obra, i la meva manera tan diferent d'interpretar una primavera, haig de reconèixer que és una gran creació molt ben murçada i interpretada, que m'ha fet reflexionar molt, com ja he dit abans i que de debò us la recomano.

Roser Arenas

